

Vereniging voor natuur- en milieueducatie

De Kroetwusj

Colofon

DE KROETWUSJ

Wordt uitgegeven door het IVN Elsloo en is bestemd voor leden en donateurs. Dit verenigingsblad verschijnt 4 x per jaar en wordt samengesteld door Nel de Geus en Margriet Roberts.

Uw inbreng kan worden gezonden naar Stationsstraat 188, 6181 AM Elsloo; nelladegeus@gmail.com en margriet.roberts49@gmail.com

Bestuurssamenstelling:

Voorzitter: Remi Diris
Secretaris: Frans Stassen
Penningmeester: Martin Meulenberg
Piv. voorzitter: Chris Wolthuis
Piv. secretaris: Harrie Lemmens
Secretariaat: Postbus 575, 6180 AB Elsloo
Tel. 046 – 437 2744
Website: www.ivn/afdeling/ivn-elsloo
Beheer: Henk Jacobs
FaceBook: "IVN Elsloo"
Beheer: Angélique Diris

Werkgroepen:

Botanische tuin: Wiel Lemmerling
Vogelwerkgroep: Bert Heijnen
Wg. excursies: Hub de Rooy
Wg. dia-avonden: Chris Wolthuis / Martin Meulenberg
Wg. dassen: Remi Diris
Wg jeugd: Wendy Dassen

Uitgifte

De volgende Kroetwusj wordt uitgegeven in december 2021
Kopij inleveren voor 15 november 2021
Redactie en vormgeving: Nel de Geus; Margriet Roberts

Verantwoording:

De redactie is niet aansprakelijk voor de inhoud van ingezonden artikelen en brieven. De redactie heeft het recht om ingezonden stukken niet te plaatsen. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten aan te passen met als doel de leesbaarheid te vergroten. Een volledige verantwoording is te verkrijgen bij de redactie.

Foto's van de schrijvers indien niet anders vermeld

Foto cover: Pierre Reubsaet:

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Van de bestuurstafel	4
Botanische tuin	8
Ringen steenuilskuikens	11
Avondwandeling vuurvliegjes	14
Telling huiszwaluwen	16
Einstein, een kameel	19
Dassenburcht	24
Hoog water	27
Bezoek expositie IVN Spau-Beek	31
Dia-avonden	34
Praktijkles	38
Waarnemingen	41
Jaarprogramma Excursiewerkgroep	52
Jaarprogramma Vogelwerkgroep de Wouw	53
Voor het geval dat.....	54

Van de bestuurstafel

Remi Diris (voorzitter)

Ik heb goed nieuws voor u allen, hang de vlag maar uit: ik ben gevaccineerd. Begin juli was het eindelijk zover, mijn lichaam is op volle oorlogssterkte gebracht voor dit bepaald gevaarlijk Covid-virus. Het is niet gezegd dat ik deze ziekte niet zal krijgen, want nog steeds 5% kans, maar het is wel bijna helemaal zeker dat deze jongen niet meer op de IC gaat belanden. Wat een geruststelling. En met de prikken – waarbij op dit moment ruim 85% van de NL bevolking tenminste 1 prik heeft gehad – is de wereld om ons heen weer voor een groot deel open kunnen gaan. Echter we weten: voorzichtigheid blijft troef!

Tijdens één onzer bestuursvergaderingen heb ik de vraag gesteld of IVN Elsloo ook over een archief beschikt. Het antwoord was een beetje teleurstellend, namelijk: niet echt. Oude jaarverslagen, oude Kroetwusjes, tuingidsen van de afgelopen 50 jaar; liggen ze niet in ons clubhuis, dan wel bij iemand thuis. Of zelfs dat niet, bestaan ze gewoonweg niet meer. Wat enorm jammer. Vandaar dat we een begin hebben gemaakt met het inrichten van een echt archief. En een archief begint met een echte archiefkast.

Een vuurbestendige archiefkast beschermt papieren inhoud een uur lang, staande in een vuur van 1000 graden en kost gauw een € 2500. Op een zaterdag zag ik een dergelijke kast op Marktplaats, voor € 125, afkomstig van een advocatenkantoor. Ik heb deze gauw gekocht. Pas toen dat was gelukt, heb ik gevraagd waar deze opgehaald moest worden: bij Odijk. Oeps, dat ligt bij Utrecht. Geen probleem, op zondagochtend mijn kar achter de auto gehangen en naar Utrecht gereden. Mijn

zus vond dit wel grappig en ging met me mee. Maar wat we niet wisten, was het giga gewicht van een dergelijke kast, waarvan de wanden achter het plaatstaal zijn bekleed met steen/beton, van rond de 300 kilogram. Was het een megaklus om de kast op de kar te krijgen, het was een nóg helsere klus om ze vanuit de parkeerplaats bij het kasteel Elsloo in de Molenaarswoning te krijgen. Met de spontaan aangeboden en enorm gewaardeerde hulp van Jo Vaessen (die al het gereedschap had verzorgd, waaronder een lier), Marcel Keulers, Frans Stassen en mijn jongste zoon Raymond, kregen we de kast centimeter voor centimeter op houten balken langs de buitentrap omhoog getakeld. En uiteindelijk stond-ie op de nieuwe plek, in de keuken op de stevige betonnen vloer. Ik zou zeggen: ga kijken en bewonder.

Heeft u iets dat de moeite waard is voor ons archief, Frans Stassen en ik beschikken over de sleutels van deze kast.

HERNIEUWDE OPROEP: EXEMPLAREN KROETWUSJ VORIGE EEUW

Chris Wolthuis heeft alle exemplaren van de Kroetwusj verzameld vanaf nr. 3, 2001 en heeft zich bereid verklaard deze alle aan ons af te staan, ze zullen met trots in de archiefkast opgeslagen gaan worden.

Wat wij niet hebben, zijn exemplaren van (ver) vóór deze datum. Heeft iemand er nog liggen, al is het slechts 1 (beduimd) exemplaar? Dan komen wij deze met groot genoegen bij u afhalen, mocht u deze aan ons af willen staan.

Onze Botanische tuin is weer open voor het publiek. Al sinds jaren ben ik vrijwilliger om op enkele zomerse zondagmiddagen bezoekers te mogen ontvangen. Op 1

augustus heb ik samen met Julia Schreurs de nodige gasten mogen verwelkomen op een als gebruikelijk supergezellige middag. Alleen jammer dat er een paar zeer stevige regenbuien langskwamen, waardoor we naar binnen moesten vluchten. Maar al met al wederom een zeer geslaagde middag, ik kan het u allen aanraden. Plantenkennis is helemaal niet nodig, je moet het enkel leuk vinden om met gasten een spontaan praatje te maken. Opgeven bij Chris Wolthuis.

Over Chris gesproken: met enorm veel inzet hebben Chris en Martin Meulenberg alle dia-avonden voor dit najaar weten in te plannen. Mochten ze tegen die tijd doorgang kunnen vinden, dan kunt u de aankondiging van een dergelijke avond als vanouds in de WegWijzer verwachten.

Het heeft geregend in juli. En niet zo'n beetje ook. Hebben wij daar last van gehad? Nou, ons clubhuis en tuin bleven gelukkig gespaard. Maar daarbuiten zijn er helaas wel een paar uitdagingen. Enkele voorbeelden: langs de Maas bij de Maasband ligt een zeer grote dassenburcht. We hopen dat de dassen tijdig hun onderkomen hebben weten te verlaten; we houden deze locatie in de gaten. Overigens in deze editie een bijdrage van Ben Smeets over alle ins en outs van de dassen rondom Maasband.

Een ander voorbeeld is de ongelofelijke hoeveelheid troep die langs de Maas is aangespoeld. Daar ligt voor ons een 'schone' klus; Frans Stassen had een grote opschoonactie op poten gezet op zaterdag 14 augustus. Heb ik me natuurlijk voor opgegeven, u ook? En anders is er wel een herkansing bij een volgende Maas-opschoon-actie, houdt onze digitale nieuwsbrief in de gaten!

Nog een paar maandjes en dan kent IVN Elsloo 2 nieuwe natuurgidsen. Als stageopdracht heeft Gertie van Hees diverse nieuwe wandelingen opgezet, zoals glimwormen- en stiltewandelingen. Wendy Dassen is bezig met het Bomenfestival te organiseren op 7 oktober. Speciaal voor de Elsloose schooljeugd, om hen vertrouwd te maken met bijzondere bomen in onze tuin en het Landschapspark.

Tot op heden heeft de vogelwerkgroep 'De Wouw' nog geen wandelingen en tellingen kunnen houden. Maar het tij is aan het keren: de huiszwaluwtelling heeft door- gang kunnen vinden. In september zal de werkgroep bekijken of er wellicht weer wandelingen georganiseerd kunnen gaan worden. Laat het ons hopen. Overigens heeft de vogelwerkgroep goed nieuws: het vogelplat- form gelegen naast de Maas, heeft de vloed vooralsnog weten te doorstaan.

Limburgs Landschap is betrokken bij het organiseren van de Erfgoeddagen op 8 en 9 oktober. Dezer dagen zal Elsloo veel bezoekers mogen gaan ontvangen, uit heel Limburg en verder. Denk aan het Streekmuseum, het kasteel, de molen en natuurlijk ook onze botanische tuin. Er wordt momenteel nagedacht hoe IVN Elsloo de bezoekers kan vermaken. Ook natuurlijk ook over hoe wij reclame kunnen gaan maken voor onze club.

Als laatste: vooruitlopend op de persoonlijke uitnodiging die elk lid zal krijgen: u kunt reeds noteren in uw agenda dat onze

Algemene Leden Vergadering (ALV) gehouden zal wor- den op maandagavond 20 september, om 20 uur

Tot de volgende keer/Kroetwusj!

Botanische tuin weer open

Frans Stassen

Het is 4 juli, de botanische tuin gaat weer open. Dit is de eerste keer nadat de tuin in verband met de herinrichting in 2018 sloot.

Door het natte weer van de afgelopen weken ziet de tuin er weelderig uit. Jo en Annelies zijn het eerste koppel dat op deze dag toezicht moeten houden op de bezoekersstroom. Het begint al "goed". Rond twee uur komt de regen met bakken naar beneden. Gelukkig hebben Jo en Annelies al bezoekers geregeld: de zoon met gezin en Wim Smeets (imker) met zijn vrouw. Bij een kop koffie en stuk cake kon Wim interessante dingen vertellen over het houden van bijen. Wist u dat bijen kunstmatig bevrucht kunnen worden? Je hebt hier wel een microscoop bij nodig en een vaste hand. Het bijenvolk dat in de demonstratiekast zit heeft nog geen koningin. Die wordt er binnenkort in gezet, zodat het volk compleet is.

Foto: Margriet Roberts

Ik was met Hanny speciaal naar de tuin gekomen om de bloem van de drakenwortel te bewonderen. Zaterdag was de bloem opengegaan en ze stond nog steeds te pronken.

De drakenwortel behoort tot de aronskelkenfamilie en heeft een mediterrane oorsprong. Tijdens de korte bloei verspreidt ze een vieze geur om insecten te lokken. Om vijf uur ging de tuin weer dicht, buiten de genoemden waren er geen bezoekers. Hopelijk zal dit de komende weken verbeteren.

In volle glorie

Vergane glorie

Foto's Angélique Diris

Ringen steenuilskuikens

Margriet Roberts

In editie 4 van 2020 heeft u het artikel kunnen lezen over de “marterproof” uilenkast die vogelwerkgroep “De Wouw” heeft gemaakt voor in het dassenweike.

Onze uilenman, Jan Deckers, heeft deze kast op zijn inspectieronde gecontroleerd. Maar, helaas, dit jaar nog geen bewoning. Hij vertelde mij dat er in de kast op de camping in Catsop wel weer een paartje steenuilen zat met jongen die, zoals ieder jaar, weer geringd en gewogen moesten worden. Dat leek mij wel interessant en ik vroeg of ik daar bij mocht zijn. Dat was geen probleem. Hij zou mij wel waarschuwen als het zover was. Ik heb Pierre Reubsat gevraagd om foto’s te maken. Hij was, zoals altijd, bereid om deze operatie vast te leggen. Op 4 juni was het dan zover. Op de camping in Catsop was het erg druk en de belangstelling erg groot. De regen kon de gasten niet deren want het was te leuk om dit mee te maken in hun vakantie. Ze hebben voor het thuisfront een leuke anekdote toe te voegen aan hun vakantieverhaal. Voor Pierre was het daardoor wel wat moeilijk om tussen het publiek en de zorg om zijn camera droog te houden, foto’s te maken. Het waren 3 jongen die zich gewillig lieten ringen en ze waren ook goed op gewicht.

Het was een leuke ervaring om te zien hoe vakkundig en met liefde de vogelaars hun werk doen. Toen hier de klus geklaard was gingen Jan en zijn collega Wim van Mulken richting Meers. Ook daar moesten jonge uilen een ringetje krijgen. Jan mailde mij naderhand dat het over het geheel genomen een slecht uilenseizoen is geweest. De reden van het slechte resultaat is het koude voorjaar. Weinig muizen en insecten. Er waren 7 kasten waar het er in het begin hoopvol uitzag. 6 kasten bezet door de steenuil: 3 in Meers en 3 in Elsloo. Op enkele plaatsen waren de eieren verdwenen en het nest verlaten. Jammer toch!! Ze hebben toch nog 6 jonge steenuiltjes kunnen laten ringen door de mannen uit Geulle. Hopelijk volgend seizoen een beter resultaat.

Foto's: Pierre Reubsaet

Glimwormen of vuurvliegjes

Gertie Cordewener

Op een zwoele midzomernacht kan het zomaar raak zijn en sta je op een holle weg midden in een hellingbos tussen de vuurvliegjes. Zij dansen na zonsondergang hun bruiloftsdans. Dan zitten de vrouwtjes glimworm in het gras of struweel en lokken de vliegende mannetjes. Ze zijn maar een korte periode actief. Vanaf half juni tot half juli, tussen 22.30 uur en 23.30 uur. Bij koud en nat weer vliegen ze niet. De nachttemperatuur moet minstens 16 à 17 graden zijn. Hierdoor kun je pas enkele dagen van tevoren afspreken wanneer je op pad gaat om ze te zien.

Op 15 juni hebben enkele leden van de excursiegroep en enkele andere IVN'ers: Hub en Leonie de Rooy, Marjo Dullens, Wendy Dassen, Remi Diris en ik een eerste poging ondernomen. We waren te vroeg! We hebben er maar een enkeling gezien. Het was wel een mooie avondwandeling.

Op 16 juni een nieuwe poging maar nu een uur later. Margriet en George Roberts, Ria Kloth, Pierre en Jeanette Reubsaet en ik. Pierre zou proberen op mijn verzoek foto's te maken, maar dit is niet gelukt omdat er weinig vuurvliegjes actief waren en het bijzonder moeilijk is goede foto's te maken in het donker. Volgend jaar een nieuwe poging voor bijzondere foto's.

*Foto van Natuurpunt,
met toestemming*

Op 25 juni, na een tip van Remi, naar de Mariaberg gaan kijken en warempel daar vlogen ze massaal. Op 28 juni met het opleidingsteam en enkele gidsen gaan kijken op de Mariaberg; dit was mijn mini-excursie voor de gidsenopleiding.

Vuurvliegjes of glimwormen zijn insecten die een aparte familie binnen de keverfamilie vormen. Ze zijn vooral bekend door hun lichtgevend vermogen, bioluminescentie.

Over de hele wereld zijn er ca. 2000 soorten. In de Benelux zijn er maar 3 soorten.

De grote glimworm (*Lampyris noctiluca*) is vrij algemeen in Nederland.

De kortschildglimworm (*Phosphaenus hemipterus*) wordt het minst waargenomen omdat hij niet kan vliegen.

De kleine glimworm (*Lamprohiza splendidula*) is zeldzaam in Nederland, maar vooral te vinden in Zuid-Limburg en België met het gebied de Mijweg als noordgrens.

Vuurvliegjes hebben in hun achterlijf organen die opgebouwd zijn uit lichtgevende cellen. In deze cellen vindt een chemische reactie plaats waarbij licht ontstaat. Dit verschijnsel wordt bioluminescentie genoemd. De vuurvliegjes kunnen het licht aan- en uit zetten. Hierdoor heeft elke soort vuurvliegje een eigen signaalfrequentie en kunnen de mannetjes en de vrouwtjes van dezelfde soort elkaar in het donker vinden.

Hij stelt hoge eisen aan zijn biotoop. De kleine vuurvlieg brengt 2 jaar van zijn leven als larve door in de humuslaag van het hellingbos en voedt zich daar met slakken. De volwassen kevers eten niet meer. Zij leven dan nog maar een paar weken.

Inventarisatie huiszwaluwen

Bert Heijnen

Op woensdag 7 en donderdag 8 juli inventariseerde vogelwerkgroep 'de Wouw' in Elsloo en in Meers bewoonde en niet bewoonde nesten van de huiszwaluw die zich gewoonlijk onder de dakgoot of onder de oversteek van het dak bevinden. De vogelwerkgroep doet dit al vanaf 1989 voor het Sovon (Samenwerkende Organisatie Vogelonderzoek Nederland). Daarbij blijkt dat de huiszwaluw nog steeds in aantal achteruit gaat, zeker in Elsloo.

Oorzaken zijn het gebrek aan nestgelegenheid, verslechterende omstandigheden in Nederland en de Afrikaanse overwinteringsgebieden of mislukte legsels en broedsels door verstoring. In Elsloo werden dit jaar 18 nesten geteld (één meer dan in 2020) en in Meers 103 (drie minder dan vorig jaar). Bij de huizen waar nesten werden gezien kregen de bewoners een bericht in de bus gestopt waarop de constatering werd aangegeven. Het is goed om te zien dat mensen graag bereid zijn hun positieve of teleurstellende ervaringen mede te delen.

Dit jaar werd de vogelwerkgroep via de website geïnformeerd over de schrikreacties die de vogels hadden toen schilders van de Woningvereniging met een hoogwerker te dicht in de buurt van nesten kwamen. Een telefoontje, gevolgd door een mailtje aan de WVV, gaf een telefonisch verzoek om meer informatie en de toezegging dat de schilders verzocht zou worden uit 'de hogere regionen' te blijven als er nesten waren. De zwaluwen waren gauw over de schrik heen en gingen met het broedproces verder. Gelukkig! Het is aan te bevelen dat mensen laten weten als er in de buurt een of meer nesten zijn, die bij de vogelwerkgroep mogelijk niet bekend

zijn. Die kunnen dan bij de inventarisering worden meegenomen. De voorzitter van het IVN gaf dit jaar daarin het voorbeeld. Jammer is het te constateren dat er overal nestkastjes voor mezen worden opgehangen maar géén nestjes voor huiszwaluwen, die toch ook gewoon in de handel te krijgen zijn voor acceptabele prijzen. Is het feit dat de mezen de uitwerpselen wegdragen terwijl de zwaluwen deze 'over de rand kiepen' daarvan de oorzaak? Een stuk karton of een schep zand onder het nest doet wonderen.

Twee naast elkaar kan ook. Foto: Esther Dubbeld

Even napraten na het tellen bij de Witte Börstel

Einstein

Pierre Reubsaet

Wandelen met een kameel? Ja, soms kan dat en ik heb gebruik gemaakt van die mogelijkheid. Maar hoe kom je tot zoiets?

Na de boeken gelezen te hebben van Miriam Lancewood, een Nederlandse die al enkele jaren trektochten maakt over de hele wereld, ontmoet zij tijdens een trektocht door India de Nieuwzeelander Peter Raine die ook overal trektochten maakt en gewoon in de wildernis woont en ervan leeft. Samen trekken ze verder en besloten ze om in de verlaten bergen op het Zuidereiland in Nieuw-Zeeland te gaan wonen. Van daaruit hebben ze vele trektochten gemaakt door verlaten gebieden en geleefd van wat ze in de natuur vonden en konden schieten. Ze hebben ook trektochten door Europa gemaakt.

In Haarlem woont Tamar Valkenier, recherchepsychooloog bij de politie. Op haar 28^e besluit ze om haar baan op te zeggen, afstand te doen van haar bezittingen en trekt ze de wereld in om fulltime nomade te worden. Tamar fietst kriskras door Europa, komt uit in Istanboel en vertrekt dan naar Mongolië. Ze trekt vier maanden door Mongolië met een paard, een kameel en een hond en loopt dan nog eens 600 kilometer door Jordanië. Ondertussen heeft Tamar kennis gemaakt met Miriam Lancewood en Peter Raine. Miriam en Tamar besluiten om samen het hooggebergte van Nieuw Zeeland te doorkruisen als jager-verzamelaar. Hun leven als avonturier duurt nu al 6 jaar. Ik volgde Miriam Lancewood al via FB en nu kwam Tamar ook in beeld en ik bleef haar ook volgen. Na die tocht is Tamar verder gegaan met trektochten maken en Miriam moest terug naar Peter omdat hij ziek geworden was.

Miriam had intussen 2 boeken geschreven over hun belevenissen en had ook bezoek gehad van Floortje Desing. Vele avonturen later besluit Tamar ook een boek te schrijven over haar belevenissen. Begin 2021 is het dan zover dat het boek uitgebracht gaat worden.

Dan moet het boek gepromoot worden, maar hoe dat je dat als avonturier?

Je besluit plots om een jonge kameel te kopen die je zelf moet gaan opvoeden en gaat dan een rondje Nederland lopen met Einstein, die naam krijgt de kameel, om je boek te gaan promoten. Dit is een echte triomftocht geworden, tv en kranten besteden er aandacht aan en ze krijgt van alle kanten overnachtingsmogelijkheden aangeboden waar Einstein kan grazen. Tamar slaapt zelf in een tentje bij de wei.

Via Facebook deed ze een oproep dat degene die een dag wilde meewandelen zich bij haar kon melden. Je

kunt geen grote groepen laten meelopen want het moet ook nog veilig kunnen vanwege de coronaregels. Ik heb de route die ze zou lopen in de gaten gehouden en ik heb me aangemeld voor de dag dat ze van Montfort naar Susteren zou lopen. We zijn die dag begonnen met 6 medelopers na eerst een uitleg over het gedrag van de kameel. De afstand was zo'n 14 km naar Susteren maar we kregen al te horen dat dit de hele dag in beslag zou nemen. Geen probleem, want je loopt lekker door de veldwegen en geniet dan ook nog van de natuur.

Einstein is nog in zijn volle groeiperiode dus er moet veel gegeten worden. Als hij begon te wandelen dan was het na 15 meter weer STOP want dan moest hij nieuw gras hebben om smakelijk weg te kauwen en dan weer opnieuw bukken voor gras.

Als we langs een wei met paarden kwamen was hij ook voor een tijdje niet vooruit te krijgen, want hij vond dat toch wel heel interessant allemaal. Er was ons verteld dat, als hij even moest rusten, hij ging liggen waar hij op dat moment stond. We waren net in de bebouwde kom van Susteren en bij het eerste huis ging hij pardoes op het gazon liggen en keek eens rond van "zo, nu effe pauze". Na enkele minuten stond hij weer op en wandelde rustig verder. Want één ding werd ons vooraf verteld: als hij stilstaat moet je niet aan het touw trekken want dat heeft totaal geen invloed op hem.

Onderweg komen natuurlijk altijd mensen kijken, er worden foto's gemaakt, kinderen willen hem aaien en lopen ook wel een stukje mee. Kon allemaal.

Na zo'n 6 uurtjes onderweg te zijn geweest waren we in Susteren. Daar kwam hij in een wei met schapen en vond dat hij deze wel eens kon opjagen om ermee te spelen.

Op de markt in Sittard: veel bekijks!

Samen met Tamar en Jeannette, afscheid van Einstein

Ik heb een schitterende dag gehad met Tamar, Einstein en m'n medelopers.

Dat was de zondag. Op maandag hadden ze een rustdag om van alles en nog wat te regelen en op dinsdag liepen ze dan naar Sittard waar de tocht zal eindigen en Einstein naar een zorgboerderij gaat waar nog meer kamelen en paarden staan.

De zorgboerderij gaat ook met de dieren naar zorginstellingen waar gehandicapten dan in contact worden gebracht met de dieren en zodoende therapie krijgen. Ik had met Tamar afgesproken dat ik ook in Sittard zou zijn bij haar aankomst.

Samen met Jeannette er naartoe om de aankomst te vieren en afscheid van Tamar en Einstein te kunnen nemen. In één ding is Tamar slecht en dat is afscheid nemen van dieren waar ze zolang mee samen is geweest en avonturen mee heeft beleefd. Dit was ook nu bij Einstein zo.

Een week later is Tamar alweer naar IJsland vertrokken voor nieuwe avonturen. Ze gaat daar ook als gids aan

de slag om met mensen trektochten door de wildernis te maken. Daarna gaat ze door naar Groenland. Een hele aparte ervaring en ik volg haar avonturen in IJsland; soms zit ze ergens waar geen enkel bereik is en dan duurt het wel even voor er nieuwe berichten komen.

De das in de Maasbendj

Ben Smeets

Na onze verhuizing van Elsloo naar Maasband in november verleden jaar heb ik al vele uren doorgebracht in de prachtige natuur rond Maasband. Mooder Maas maakt hier onmiskenbaar deel van uit. Tijdens een van mijn wandelingen kort langs de Maasoever zag ik een heel duidelijke wissel en dassenhaar aan de prikkeldraad waar deze de wissel kruiste. De wissel volgend kwam ik uit bij een zeer grote dassenburcht (200 meter lang) verborgen in de steile Maasoever en een viertal luchtpijpen in het kale maisveld en aangrenzend weiland. Na de bevestiging van Jo en Remi dat het hier inderdaad ging om een dassenburcht (er werd nog even gedacht aan de bever die hier ook duidelijk zijn sporen achterlaat) hebben we samen de kaarten van het Consortium Grensmaas (CG) bekeken. Hierbij kwamen wij tot de conclusie dat een klein gedeelte van de burcht afgegraven zal worden bij de realisatie van de nevengeul van de Maas rondom Maasband in de komende jaren. Remi heeft hierop contact gezocht met het CG. Deze burcht, net als een burcht bij de IAZI, was al bij hen bekend. (Ter info: de burcht bij de IAZI is momenteel niet belopen. Deze heb ik al enkele keren bezocht.) Goed te horen dat CG het gebied al uitvoerig had verkend en ook een plan had om in het zuidelijk plangebied (Meers) een kunstburcht te realiseren met aansluiting naar de burcht bij de IAZI. De voorgestelde locatie van deze kunstburcht is na overleg door Natuurmonumenten afgewezen. Hierop kwam het voorstel van CG om samen met Natuurmonumenten en de dassenwerkgroep van IVN Elsloo op pad te gaan met als doel het vinden van een geschikte locatie voor een nieuwe burcht. Remi, Jo en ik hebben de koe bij horens gevat en zijn al op een

vroege zondagochtend op pad gegaan en hebben het gebied uitvoerig verkend. Dit om goed voorbereid voor de dag te komen. Hierbij hebben we een in onze ogen zeer geschikte locatie gevonden (zie foto's) en hebben we ook nog een nieuwe burcht (werk in uitvoering) en een bijburcht/vluchtpijpen gevonden. De das heeft het hier naar zijn zin.

Tijdens de rondgang op 20 mei jongstleden met de boswachters van Natuurmonumenten en CG hebben wij hen de nieuwe locatie laten zien en men is hiermee akkoord gegaan. De das krijgt hier, als hij/zij het wil natuurlijk want hij/zij zit er nog niet, een mooi plekje toebeedeeld in een helling en bij een bosje. Hier lopen ook al dassenwissels. Het wordt dan ook geen geheel nieuwe kunstburcht want er wordt gebruikt gemaakt van de bestaande helling. CG zal op advies van onze werkgroep zorgdragen voor de aankleding van het gebied rondom

deze burcht. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het aanbrengen van struweel om honden en wandelaars op afstand te houden. Tevens zal men enkele pijpen gedeeltelijk in de helling verwerken om zo de das uit te nodigen om verder te graven. Er zijn in onze werkgroep ook al ideeën geopperd om de weg naar de nieuwe burcht voor de das

aantrekkelijk te maken. Maar het zal nog even duren. Men wilde deze burcht eerst realiseren voor aanvang van de graafwerkzaamheden maar dit is ondertussen gewijzigd. Een en ander wordt gerealiseerd nadat CG klaar is met de werkzaamheden daar dit anders tot uitvoeringsproblemen zou leiden. Start van de graafwerkzaamheden van de nevengeul staat nu gepland voor na de winter.

De casus is met de provincie voor besproken en deze kan zich vinden in het voorstel. Dit wordt dan ook formeel ingediend. De ontheffing dient hiervoor te worden aangepast.

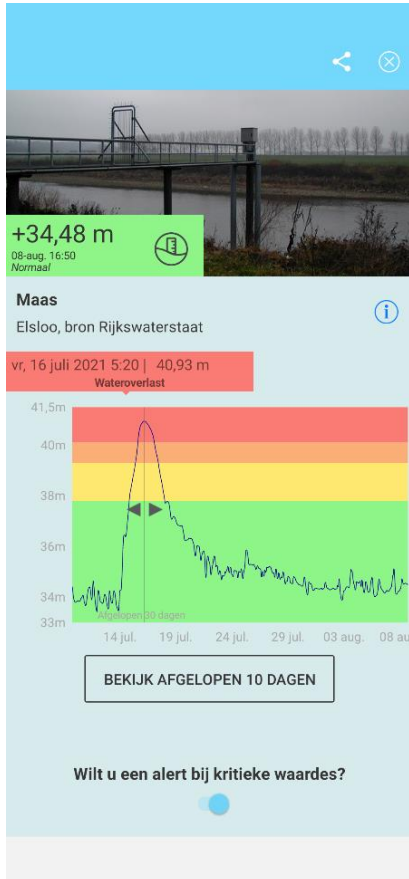
Al met al een zeer prettige samenwerking met Natuurmonumenten en het CG.

We houden een vinger aan de pols.

Hoog water rond Maasband

Ben Smeets

Op 14 en 15 juli jongstleden werden we ook in Maasband geconfronteerd met een extreem snel stijgende Maas als gevolg van de overvloedige regenval in haar stroomgebied. (Zie foto/grafiek)

We hebben allemaal kunnen zien wat voor een verschrikkelijke gevolgen en persoonlijk leed deze regenval heeft veroorzaakt in ons Heuvelland, de Eifel en de Ardennen. In Maasband hebben we het droog gehouden dankzij de al uitgevoerde werkzaamheden in het kader van het Grensmaasproject, al hebben we wel op verzoek van onze burgemeester ons huis voor een nacht moeten verlaten.

Na terugkomst op vrijdagochtend hebben we een ronde over de dijken gelopen en dan word je geconfronteerd met de kracht van water. Bomen zijn na een reis door de Maas in de weilanden

achtergebleven. Weidepalen en prikkeldraad zijn compleet verdwenen. Grote en zware betonnen drinkbakken voor de koeien staan midden op de veldwegen en ga zo maar door.

We hebben allemaal kunnen zien wat voor een verschrikkelijke gevolgen en persoonlijk leed deze regenval heeft veroorzaakt in ons Heuvelland, de Eifel en de Ardennen.

In Maasband hebben we het droog gehouden dankzij de al uitgevoerde werkzaamheden in het kader van het Grensmaasproject, al hebben we wel op verzoek van onze burgemeester ons huis voor een nacht moeten verlaten.

Na terugkomst op vrijdagochtend hebben we een ronde over de dijken gelopen en dan word je geconfronteerd met de kracht van water. Bomen zijn na een reis door de Maas in de weilanden achtergebleven. Weidepalen en prikkeldraad zijn compleet verdwenen. Grote en zware betonnen drinkbakken voor de koeien staan midden op de veldwegen en ga zo maar door.

Ook voor de dieren heeft deze overstroming impact gehad. De Maas is tussen Maasband en Meers en Maasband en Oud-Urmond buiten haar oevers getreden. Hierdoor is de dassenburcht aan de Maasoever compleet ondergelopen; dit inclusief de luchtpijpen. Ik heb goede hoop dat de das zich in veiligheid heeft kunnen brengen. Ik heb bij de burcht tussen Maasband en

Meers redelijk verse uitworp aangetroffen maar helaas nog geen andere sporen of pootafdrukken. Het struweel aan en op de oever is door de sterke stroming op veel plaatsen verdwenen. Hierin zaten veel vogelnesten. Karpers waren in de weilanden aan het zwemmen op zoek naar dieper water. Gelukkig is de meesten dat ook gelukt.

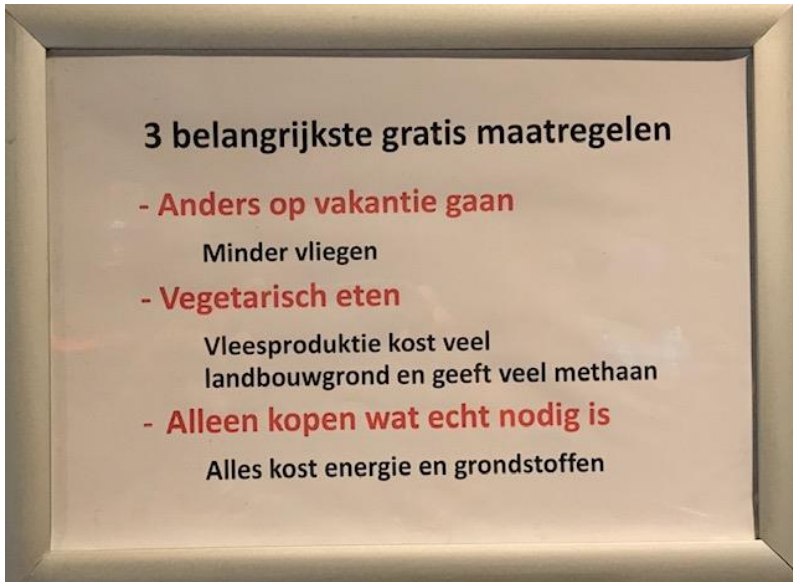
De bever was ook van de partij. Ook hij of zij zwom door de weilanden. Het bekende eilandje in de Maas was compleet verdwenen. Een pleisterplaats voor visdiefjes en scholeksters. Niet veel, maar ze zijn er wel. Voor de nesten van de oeverzwaluwen bij het vogeluitkijkpunt was er geen ontkomen aan. Deze zijn allemaal ondergelopen door het snel wassende water. Maar de oeverzwaluw geeft in deze ook de veerkracht van de natuur weer. Nadat het waterpeil weer was gezakt waren ze, ongeveer dertig in getal en op een andere plek, alweer druk in de weer met het maken van nieuwe nesten in de steil afgeslagen Maasoever.

Deze veerkracht doet mij deugd maar baart mij persoonlijk ook zorgen. Hoe lang nog... We moeten er met zijn allen hard voor blijven waken en aan werken en zorgen dat het elastiekje niet breekt!

Bezoek aan expositie in Beek

Henk Jacobs

Zondag 8 augustus hebben we met acht leden van ons IVN de expositie "Klimaat en Duurzaamheid" bezocht in het Els Museum in Beek.

Natuurlijk gingen Tonny en ik met de fiets. We wilden energie sparen dus pasten ons tempo aan, en werden dan ook prompt bijgehaald door Frans en Hannie, ook op de fiets. Naar een expositie over duurzaamheid, dan laat je de auto toch thuis?

Deze expositie was ingericht door onze vrienden van IVN Spau-beek naar aanleiding van hun 50-jarig bestaan, vorig jaar. Door Corona was hun feestelijke viering in het water gevallen, dus werd er extra energie gestoken in deze expositie. We zijn benieuwd, "Klimaat en Duurzaamheid", hoe verwerk je dat in een aantrekkelijke uitstalling? We laten ons verrassen.

We werden ontvangen door onze gastheren Leon, Wim en Lei, die ons door de expositie voerden met een uitgebreide toelichting. Prima verzorgd.

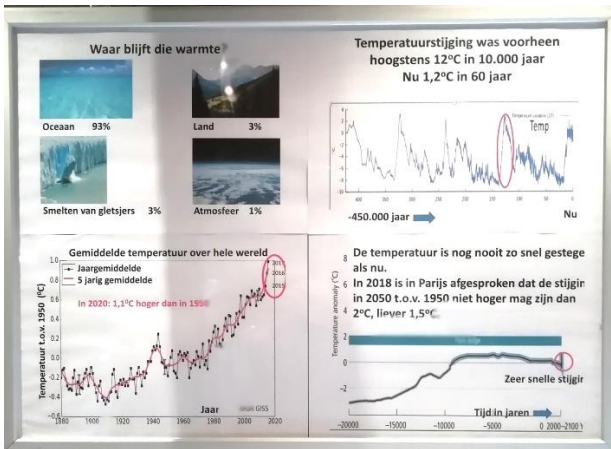
Het eerste deel ging over het verleden. Klimaatverandering is van alle tijden vertelde hobby-geoloog Lei: schuivende aardplaten, de schever draaiende aarde en nog meer. Helemaal nieuw voor mij, ons stukje Limburg lag vele miljoenen jaren terug op de plaats waar nu Suriname ligt en is zoetjesaan verschoven naar waar we nu wonen.

Vervolgens stond Leon stil bij het heden: “Wat denken basisschool leerlingen over het milieu?” en “Welke suggesties geven ze ons mee?” verrassend. Erg goed was hoe ze op school afval scheiden: in elke klas staan kleine in de klas zelfgemaakte papieren boxen voor papier-fruit-plastic-restafval. Eind van de dag worden die leeg gemaakt in het afvalparkje van de school. Het derde deel was voor Wim. Hoe de mens in honderd jaar het milieu en het klimaat verpestte, en nog steeds.

Olie, gas en kolen die in miljoenen jaren zijn ontstaan, worden door de mens in korte tijd verstoekt, met als gevolg een CO²-excursie in de atmosfeer. Maar we kunnen er zelf ook best wel wat aan doen: zonnepaneeltjes, geen onnuttige spullen kopen bij de Action, zuinig zijn met energie, en: kom met de fiets! Chapeau voor IVN Spau-beek voor hun erg leerzame en afwisselende expositie. Na afloop en na een bedankwoordje, wordt er nog gezellig nagepraat onder genot van een drankje en een stukje vlaai.

Foto's: Pierre Reubsaet

Dialezingen het komende winterseizoen en voorjaarsdagwandeling 2021-2022

Chris Wolthuis, Martin Meulenberg

Maandag 4 oktober a.s. starten wij weer met een nieuwe serie van zes lezingen.

Zoals gebruikelijk vinden alle diapresentaties op de eerste maandagavonden van de maanden oktober t/m maart plaats in het Maaslandcentrum, aanvang 20.00 uur.

Onderstaande maandagavonden zijn in principe vastgelegd; mocht er een wijziging in de geplande data komen, bijvoorbeeld rond activiteiten van cv de **Sajelaire**, dan laten wij dat op tijd weten.

Het Maaslandcentrum plaatst tafels en stoelen (max 4 personen aan 1 tafel) met de stoelen, hart op hart, op een afstand van 1,50 m. Verder houden wij ons aan de RIVM-coronavoorschriften. Wij verwachten van de bezoekers dat zij volledig gevaccineerd zijn en bovendien geen aan corona denkende verschijnselen hebben. Met tafels en stoelen mag niet worden geschoven.

Aansluitend op de lezingen is er weer een bus-/wandeldagtocht gepland, waarvan de datum is vastgesteld op zaterdag 30 april 2022. Ook bij deze activiteit gelden de voorschriften van RIVM die door de busonderneming worden gecontroleerd.

Het programma voor het komende winterseizoen ziet er als volgt uit:

Maandag 4 oktober 2021

Guus en Martina Reinartz: Lezing met als onderwerp:

De Geul – een grensoverschrijdende schoonheid!

Nog nooit eerder elders gepresenteerd; dit is een volkomen nieuwe presentatie.

Deze audiovisuele show is tot nu toe de kroon op hun series. De lezing beschrijft een betoverende tocht, van de bron tot aan de monding, langs de meest eigenwijze rivier van Nederland. Om alle facetten van de Geul in beeld te brengen brachten Guus en Martine 107 maal een bezoek langs de Geul.

In deze audiovisuele show nemen zij ons wandelend mee langs de Geul, want dat is dé manier, om de schoonheden en schatten van het Geuldal, geschapen in een eeuwenlange wisselwerking tussen natuur en mens, te ontdekken. In het dorpje Lichtenbusch, op de grens tussen België en Duitsland, ontspringt de Geul in de kelder van een boerderij. Op vele plaatsen borrelt hier het water rijkelijk uit de grond. Na een tocht van 56 kilometer, waarvan 36 kilometer door ons prachtige Limburgse land, mondt ze bij het gehucht Voulwames uit in de Maas. Haar stroomgebied heeft een heel eigen identiteit en mag met recht internationaal worden genoemd. De afwisseling in talen die je hoort als je haar

meanders volgt, is door de vele dialecten bijna even talrijk als de variatie die zij aan landschappelijke elegantie biedt.

*De Geul bij Voulwames
Foto: Guus Reinartz*

Tevens zien we de levensloop van meerdere zijrivieren, zoals de Hohnbach, de Selzer- en Eyserbeek, en natuurlijk de Gulp. Ook de zeer afwisselende en rijke flora en fauna komen uitvoerig aan bod. Zij hebben de sfeervolle Geul niet alleen gevolgd met hun oog - en dat van hun camera - maar vooral met hun hart!

Maandag 1 november 2021

Een lezing met als onderwerp **Vogels** gepresenteerd door René Pirson en Henny Kloosterboer, uit Maastricht, met allerlei aspecten van het vogelleven, zoals zang, balts, broeden en vogeltrek. Zij geven bij IVN Maastricht vogelcursussen en inventariseren vogels voor Sovon. Voor wie meer wil lezen over Henny Kloosterboer: in het boek "Natuurlijk Maastricht" zie de Kaders 3, 16, 18, 32 en hoofdstuk 22.

Maandag 6 december 2021

Onderwerp: **Zuid-Limburg, luilekkerland voor plantenliefhebbers**

Gepresenteerd door Jean Claessens en Jacques Kleyen. Met veel soorten planten, waar onder de begroeiing in de hellingbossen en de kalkgraslanden. Het gaat vooral over veel bijzondere planten, die elders niet voorkomen. Wordt op boeiende wijze gebracht met prachtige foto's en ondersteuning van video's.

Maandag 3 januari 2022

Onderwerp: **Paddenstoelen in de winter**

Presentator is Henk Henczyk, Maastricht, lid van de "Paddenstoelen Studiegroep Limburg (PSL)" en oudvoorzitter van IVN afd. Geleen.

In deze lezing laat hij de aanwezigen kennismaken met paddenstoelen in de winter; unieke beelden van een onverwachte schoonheid.

Maandag 7 februari 2022

Presentator Olaf Op den Kamp uit Morsbach - Schleiden (Eifel) met het onderwerp **De prachtige natuur van het Grenspark Maas - Swalm - Nette**.

In deze lezing is er aandacht voor een aantal natuurgebieden in het Grenspark, te weten de Krickenbecker Seen, de Wittsee, de uiterwaarden van de Niers en de Nette en de Süchtelner Höhen. Alles komt aan de orde over natuur en cultuur.

Wil je meer lezen over onderwerpen van Olaf en Liza Op den Kamp?

Zie hiervoor het boek: "Natuurlijk Maastricht" met boeiende onderwerpen.

Maandag 7 maart 2022

Voor deze avond is nog geen definitief programma. Bij het ter perse gaan van de Kroetwusj moet dit nog worden vastgelegd.

Op zaterdag 30 april 2022

Jaarlijkse wandeldag in samenwerking met firma Vliex per touringcar met als gids Olaf Op den Kamp.

Wandeling is in voorbereiding.

Vertrek 9.00 uur Dorine Verschureplein, terug in Elsloo rond 18.00 uur.

Op de dia-avonden komen we op dit onderwerp terug als er nieuws is. Verder kunt u dit vinden in de uitnodiging aan de leden en donateurs, in de IVN-nieuwsbrief, op onze website ivn.nl/afdeling/elsloo in de Wegwijzer en bij omroep LOS.

Praktijkles van de gidsen in opleiding

Gertie Cordewener

Op 10 juli was het voor ons, gidsen in opleiding, één van de weinige praktijklessen sinds de corona-uitbraak. Deze buitenles vond plaats bij IVN Spau-Beek en was op de laatste dag voor de vakantie. We werden ingedeeld in groepjes van 2 personen met 1 begeleider. Deze les stond in het teken van water en milieu. Onder leiding van Ad Havermans van IVN Weert hebben we verschillende proeven en onderzoekjes met water gedaan.

Voorbeeld:

Vul een pot half met droog, grof zand en vul hem verder af met water zodat alles ruim onder water staat. Doe de deksel erop en schud alles flink door elkaar. Zet nu de pot weg en kijk na een poosje hoe alles zich gerangschikt heeft.

De zwaarste korrels zakken als eerste naar de bodem, al gelang het gewicht volgt de rest. Er zijn zelfs deeltjes die blijven zweven. Deze maken het water troebel en er blijft ook iets drijven.

Verder was er ook een opstelling met 2 doorzichtige plastic buizen op een plank naast elkaar. De ene was kaarsrecht en de andere maakte verschillende bochten. Nu moest je in beide buizen tegelijk een gelijke hoeveelheid water gieten.

Het was de bedoeling de hellinghoek te bepalen met een speciaal meetinstrument.

Voor de lunch kregen we een formulier. We moesten invullen hoeveel water we gebruiken bij onze dagelijkse handelingen. De hoeveelheid water bepaalde onze wervoetafdruk. Hieronder de voorbeelden van voeten die je onder kon binden.

Na de lunch gingen we langs de Geleenbeek proeven doen.

Hier mochten we de stroomsnelheid meten. Dit kan door middel van het feit dat je iets in het water kunt laten drijven over een vastgestelde afstand. Hiervan moesten we dan de tijd opnemen. Met een bepaalde formule, (helaas, die ben ik vergeten) kon je dan de stroomsnelheid berekenen.

Het waterleven werd ook onder de loep genomen: doe eerst alles in een witte bak en probeer dan te benoemen wat je ziet, zoals waterpest en doornblad. De gevangen diertjes werden in een glazen kijkbak gedaan.

We hadden een heel klein visje gevangen. We wisten niet welke vissoort het was. Ook de nimf van de beekjuffer hadden we gevangen en in de doorzichtige bak bij het visje gezet. De nimf ging meteen op jacht naar dat visje. Toen zette het visje zijn stekeltjes op en werd wel twee keer zo groot. Het bleek een driedoornig stekelbaarsje te zijn.

We hebben de jacht snel beëindigd door ze samen weer terug te zetten in de beek. Deze les krijgt een vervolg op 11 september in de milieu-tuin van IVN Weert. Dit ook weer onder de deskundige leiding van Ad Havermans.

Waarnemingen

Oliekever (*Meloe proscarabaeus*)

Dagmar Deen

Woensdagmorgen 19 mei kwart over tien op een klein bospaadje in “het bronnetjesbos” (zo wordt het Hoge Bos bij ons genoemd). Vriendin Maja ziet ineens een enorme kever over het paadje lopen, niet te missen. Ruim 3 centimeter groot en waggelt met zijn grote achterlijf rustig het bospaadje over. Zo’n kever hebben we nog nooit gezien. Zelf mijn app die insecten zou moeten herkennen wist geen antwoord te geven. We hebben een filmpje gemaakt, want een ster was deze kever zeker! Maar wat was het nou? En wat doe je dan?

Mailtje met de foto naar Remi Diris, en hij stuurde deze foto direct door naar Pierre Reubsaet (onze insecten-kenner van het IVN-Elsloo) waarop vrijwel meteen het antwoord kwam dat dit enorme beest een vrouwtje was van de Oliekever. (Peter is sneller dan de insectenapp, dus zo zie je maar.)

Het blijkt dat ze via Naturalis aan het onderzoeken zijn hoe het met deze kever gesteld is en waar deze nog voorkomt. Dus een melding gemaakt bij Waarneming.nl en een onderzoekster bij Naturalis.

Het is een keversoort die parasiteert op wilde bijen. Best heftig! Dit en andere interessante gegevens over deze kever zijn o.a. te vinden op Naturetoday.com. Het is een kever om niet meer te vergeten!

Witte tijgermot (*Spilosoma lubricipeda*)

Nel de Geus

Zomaar een mooi vlindertje op de deur 's morgens. Ook hier helpt internet gelukkig. Dit gestippelde motje of vlindertje is dus: de witte tijgermot. Weer iets geleerd.

Pyamaschildwants (*Graphosoma italicum*)

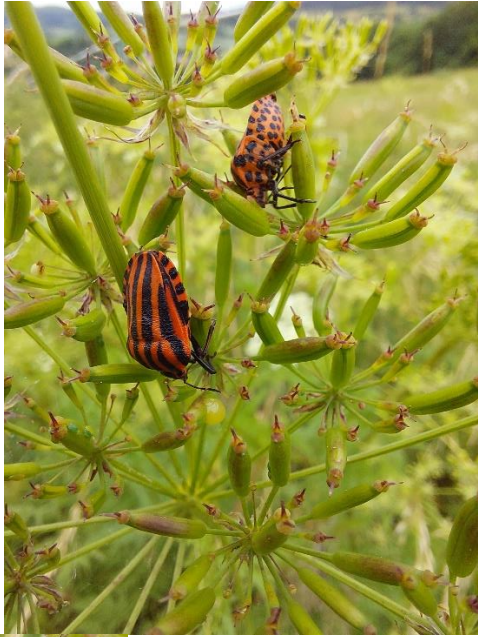
Remi Diris

Op een zondag in juni struinen door de botanische tuin. En dan op een schermbloem als de Engelwortel deze prachtige en echt inheemse wantsen te zien rondstruinen. Ze hebben wel een 'vervelende' eigenschap: als ze worden gespot gaan ze direct op de loop, ze mooi op de foto krijgen vergt dus wat geduld. Heeft mijn vrouw (die deze mooie foto heeft gemaakt) duidelijk meer dan ik.

Foto: Angélique Diris

Heel toevallig nog een waarneming van deze bijzondere wants; op vakantie in Duitsland zag Nel deze ook en wel een stuk of 5. Wel een dubbele waarneming maar toch weer anders...

Foto's: Nel de Geus

Meikever (*Melolontha melolontha*)

Remi Diris

Het vreemde aan deze waarneming is dat wij deze meikevers in groten getale op onze camping in de Achterhoek aantreffen rond 10 juni(!), wellicht als gevolg van het koude en natte voorjaar.

We kregen de vraag of we dit wel zeker wisten, hadden we niet de junikever gezien? Nou, er zijn wat verschillen tussen mei- en junikevers: deze laatste zijn bijvoorbeeld best een flink stuk kleiner, namelijk maximaal 18 mm, daarentegen die van 'ons' behoorlijk grote kabeiers waren, die prachtig zoemend en imponerend in de bomen rondvlogen.

De mannetjes zijn overigens ontzettend luie donders: nadat de penis van het mannetje is verbonden met de geslachtsopening van het vrouwtje, laat ie zich op zijn rug vallen en wordt zo een tijdje meegeslept door het vrouwtje.

En kijk eens naar de mooie antennes van deze dieren? Daarmee ruikt ie op grote afstand zowel zijn eten als een potentiële partner.

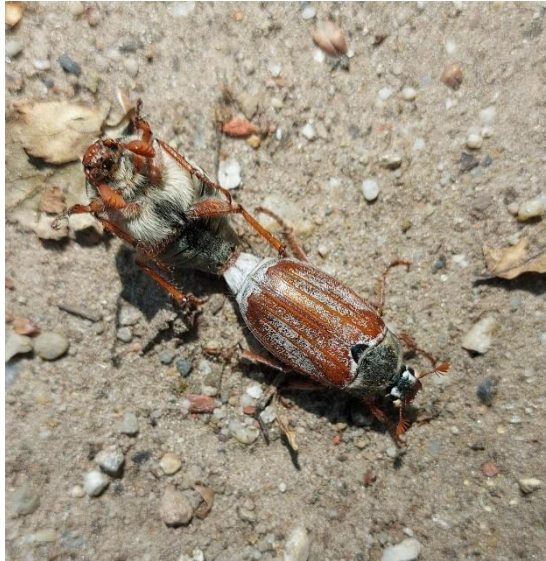

Foto: Angélique Diris

Phegeavlinder (*Amata phegea*)

Margriet Roberts

Op donderdag 24 juni trof ik deze twee gezellig samen langs het wandelpad in de “Krank” bij Swartbroek, gemeente Weert. Het is de Phegeavlinder, ook wel melkdrupje genoemd. Deze naam spreekt voor zichzelf. Het is een dag actieve nachtvlinder uit de familie van de spinneruilen. De spanwijdte van de vlinder bedraagt tussen de 34 en 40 mm. De waardplanten zijn: weegbree, zuring, walstro, paardenbloem en duifkruid. Deze twee zaten gewoon op een grasspriet die ik uitgetrokken heb en op de grond gelegd omdat het waaide en ik dan geen scherp beeld krijg met mijn toestel. Hij vliegt van eind mei tot half augustus in één generatie per jaar. Hij overwintert in een spinselnest en verpopt in mei onder de grond. In Nederland komt de vlinder voor in Bergen op Zoom en in Midden-Limburg.

Berkenkielwants (*Elasmotethus interstinctus*)

Nel de Geus

Behalve de pyamawants en de vuurwants b.v. zijn er meer soorten. Dit is ook een mooie soort: de berkenkielwants, ook wel berkenschildwants genaamd. De achtergrond is niet groen want hij zat op een tuinstoel...

Wat een prachtige kleuren! Het is ook een enorm verschil of het beestje in de schaduw zit (links) of in de zon (rechts)!

Berkenkielwants

Paarse schubwortel (*Lathraea clandestina*)

Margriet Roberts

Op een mooie (nee, geen Pinksterdag) zonnige dag in een week na Pinksteren liep ik langs de Tenellaplas in Rockanje op het eiland Voorne-Putten. Dit gebied is bekend om de vele wilde orchideeën. Door het koude voorjaar stonden ze nog niet volop in bloei maar genoeg voor om me erover te verbazen hoeveel soorten er zijn en hoeveel ze op elkaar lijken. Opeens viel mijn oog op een soort wissel tussen de struiken (dassenmanie?). Ik zag iets paars. Paddenstoel, herfsttijloos of?

Paarse schubwortel

Met de “PlantNet” app een foto gemaakt en daar kwam de “paarse schubwortel” als uitslag met de vermelding tamelijk zeldzaam. Daar wilde ik meer van weten.

De foto heb ik meteen doorgestuurd naar de PR helpdesk in Catsop. Die is gaan zoeken op internet en daar stond dat in Limburg alleen in Blitterswijck en Venray deze plant was waargenomen.

Een paar dagen later was ik weer in de buurt en zag dat de “wissel” versperd was met takken. Toch teveel nieuwsgierigen zoals ik. Jammer.

De paarse schubwortel of prachtwortel is een plant uit de bremraapfamilie en parasiteert op de wortels van populier, els, wilg maar ook op hazelaar. De waardplant heeft er geen of weinig last van doordat de bloei en de vruchtzetting gedurende de lentesapstroom plaatsvinden en het bovengrondse gedeelte van de plant daarna afsterft.

Bovengenoemde app kan ik trouwens iedereen aanraden.

Bruine sprinkhaan (*Chorthippu brunneus*)

Nel de Geus

Zon en ...

schaduw

De glasvleugelspinnendoder (*Auplopus carbonarius*)

Gertie Cordewener

Een raar beest op mijn raam. De foto links is genomen van binnenuit. De rechterfoto van bovenaf.

Ik dacht dat spinnen vliegen vangen en opeten maar dit is de omgekeerde wereld.

Spaanse vlag (*Euplagia quadripunctaria*)

Nel de Geus

Onverwachts in de tuin; de linker is al wat ouder (zie beschadiging) maar de rechter is nog als nieuw!

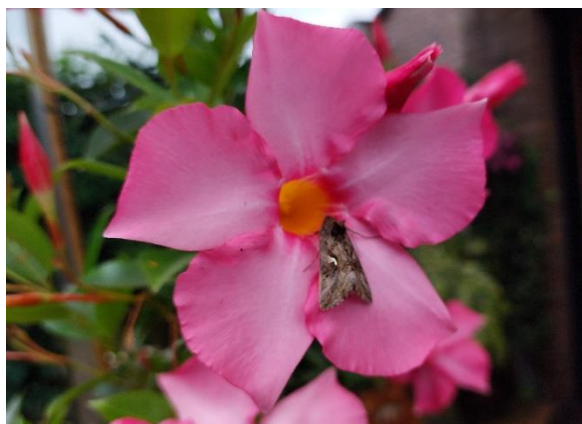
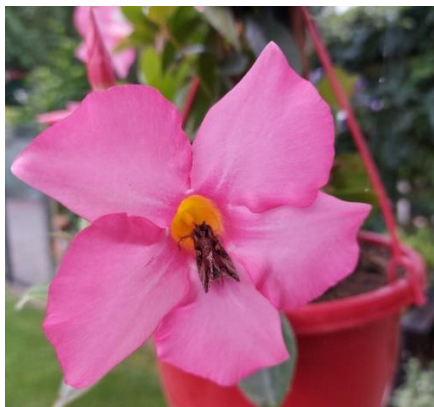

Bloemen met vlinder

Nel de Geus

Zelfs op het eigen terras zijn verrassende ontdekkingen te doen. Dit is de *Autographa gamma*.

Ik zie geregeld zo'n gamma-uiltje in een bloem van de Mandaville slapen... en daar ook weer wakker worden en zich opwarmen op de bloem.

Jaarprogramma 2021

Excursiewerkgroep IVN Elsloo

Zondag 29 augustus

Stiltewandeling bos

Vertrek: 9 uur vanaf parkeerplaats Medammerweide

Zondag 19 september

Activiteit voor kinderen

“Help de vogels de winter door”
's Middags van 14 – 17 uur,
in de botanische tuin

Zondag 26 september

Vroege ochtendwandeling

Vertrek 7 uur; parkeerplaats Medammerweide bij Terhagen

Zondag 26 december

Winterwandeling Catsop (incl. soep/koffie)

Vertrek: 13.30 uur ingang botanische tuin

Alle activiteiten onder voorbehoud i.v.m. eventuele corona-maatregelen.

Icarusblauwtje

Spaanse vlag

Foto's van Aurora Roberts, 8 jaar

Jaarprogramma 2021

Vogelwerkgroep de Wouw IVN Elsloo

Watervogels

Telling watervogels langs de Maas

Planning is dit te doen van september 2021 tot en met april 2022

Wandeling Maasband

Zondag 17 oktober

Wandeling Meers

Zondag 21 november

PTT-telling

2^e helft van december

*Nestkastcontrole.
Foto de Wouw*

Alle activiteiten onder voorbehoud i.v.m. eventuele corona-maatregelen

*Aalscholver
Zo is-ie er niet...
Foto's: Nel de Geus*

en zo is-ie er weer wel!

Voor het geval dat...

Provinciaal milieuklacht nummer
(dag en nacht bereikbaar) 043-3617070

Stichting Klachtentelefoon Luchtverkeer
Zuid-Limburg
Bel bij overlast vliegtuiglawaai
M.A.A. en AWAC's 043-3652020
Bereikbaar ma t/m vrij 9.00-14.00 uur.
Buiten deze tijden inspreken op
antwoordapparaat (zelfde telefoonnummer)

Dierenambulances

Dierenambulance Zuidwest Limburg	0900-4433224
Dierenambulance Geleen e.o.	0900-7009000
Dierenambulance centraal Limburg	0900-7009000
Dassenwerkgroep Zuid-Limburg	045-5443738

Bij de Belgische burens komt het Natuurhulpcentrum in actie als er dieren in nood zijn.

Dit centrum is gelegen aan de Industrieweg zuid nr. 2051 te 3660 Opglabbeek.

Tel. + 32 (0) 89 / 85 49 06

e-mail: info@natuurhulpcentrum.be

website: www.natuurhulpcentrum.be

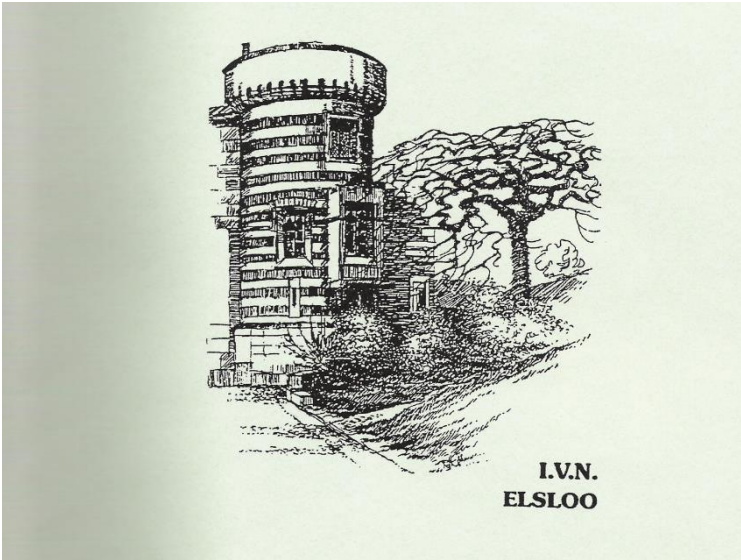
De Groene Brigade: tel. 043 – 3 61 70 70

Voor Limburg zuid (Heuvelland) zijn de heren Huub Vink, Gerrit Lenting en Miel Lemaire.

Meldingen kunnen óók worden doorgegeven via e-mail:

groenebrigade@prvlimburg.nl

IVN gebouw 046 – 4234826

**I.V.N.
ELSLOO**